

Міністерство освіти і науки України
Харківський національний університет імені В.Н.Каразіна
Харківський національний педагогічний університет імені Г.С.Сковороди

Факультет іноземних мов
Факультет іноземної філології
Історичний факультет

ПИТАННЯ СХОДОЗНАВСТВА В УКРАЇНІ

*Тези доповідей
Всеукраїнської науково-практичної конференції
з міжнародною участю
28 березня 2019 р.*

Харків – 2019

СИНОФОБІЯ ЯК СОЦІОКУЛЬТУРНЕ ЯВИЩЕ В СУЧАСНОМУ СВІТІ

Гончаренко Я. А., Огієнко К. О.

Антикитайські настрої або Сінофобія (від лат. Sinae - Китай і грец. Φόβος - страх) - неприязнь, нетерпимість, ненависть і презирство до Китаю, китайцям і всього китайського. Сінофобія поширена у всіх прикордонних країнах з Китаєм, особливо в Південно-Східній Азії. Також неприязнь до китайців існує, де присутні діаспори цієї національності[1].

До причин сінофобії відносять: неприйняття комуністичного уряду Китаю, історичні образи, страх економічної конкуренції та расизм.

Список країн світу за динамічності економічного зростання (Global Dynamism Index) В цьому році(2018) найдинамічнішою, на думку експертів, є економіка Австралії, чий показник індексу дорівнює 66 балам. У трійку кращих також увійшли Чилі (65) і Китай (63).

Настільки швидкий темп розвитку економіки негативно розглядається країнами-лідерами, такими як Англія, США, Японія[2].

Передумови:

1. Японо-китайська війна 1894-1895 - війна Японії проти маньчжурської імперії Цін з метою встановлення панування в Кореї (номінально що була васальною країною по відношенню до імперії Цін) і проникнення до Маньчжурії та Китаю.

Наступні десятиліття Японія та Китай з перемінним успіхом боролися за контроль в Кореї. У 1894 році вбивство в Шанхаї Кіма Оккюна - головного ініціатора перевороту в Кореї в 1884 році - різко загостило і без того непрості японо-китайські відношення. 30 березня було оголошено 20-денне перемир'я в Маньчжурії. Токіо було зацікавлено в затягуванні війни, щоб захопити Тайвань і архіпелаг Пенху.

2. Саме Друга світова війна сформувала сучасне відношення китайців до сусіда за східними морями. Те, що японські війська творили в країні з 1937 по 1945 рік, в Китаї називають геноцидом. За оцінками китайських істориків, жертвами японців стало близько семи мільйонів комбатантів і більше сімнадцяти мільйонів цивільних осіб.

2.1. Одним з найстрашніших епізодів стала знаменита Різня в Нанкіні. Після тримісячних боїв за Шанхай японці вирушили на тодішню столицю Китаю - Нанкін. Звірства почалися ще по дорозі: поки японські війська йшли на беззахисне місто, два японських офіцери, Тосіакі Мукаї і Цуеси Нода, змагалися у вбивствах беззбройних китайських полонених. Дуель азартно коментували японські газети. Спочатку суперечка йшла про те, хто швидше вб'є мечем 100 чоловік. Переможця встановити не вдалося і потрібен був додатковий раунд - вбити на швидкість 150 чоловік.

2.2. Саме на території Китаю працював знаменитий Департамент запобігання епідеміям і очищення води та його спеціальні дослідницькі

табори, які займалися, крім того, секретними дослідженнями в області хімічної та біологічної зброї. Японські військові медики навмисно заражали людей холерою, віспою, тифом, бубонною чумою, отруювали їх газами, тестували на них ліки, заморожували і послідовно ампутували кінцівки і катували, щоб перевірити реакцію на біль.

2.3. Відмова Японії визнавати військові злочини по відношенню до Китаю та виплату репарацій.

3. Храм Ясукуні

Ясукуні (яп. 靖國神社 Ясукуні-Дзіндзя) - синтоїстське святилище («храм світу в країні»), розташоване в Токіо. Виконує функції центру релігійних церемоній релігії синто.

Наслідки сінафобії - відсутність дружніх настроїв по відношенню один до одного у братських, сусідніх країн. (Азіатський парадокс(економіка)

Сучасні політичні відносини Японії та Китаю:

1972 рік - переговори про нормалізацію відносин між Японією і КНР. Мао Цзедун відмовився від репарацій, пізніше Ден Сяопін назвав це рішення великою помилкою. У 1978 році був підписаний Китайсько-японський договір про мир і дружбу.

2006 - Прем'єр-міністр Японії Сіндзо Абе відвідав до Пекіну з метою налагодити відносини.

У 2017 році між Японією і Китаєм намітився процес поліпшення відносин, серйозно постраждалих у період 2012-2016 років через загострення територіальної суперечки навколо островів Сенкаку (кит. Дяоюйдао (Diàoyúidào)). Почастішали контакти на вищому рівні, включаючи саміт лідерів восточноазиатської трійки в нинішньому травні, позначили вектор на потепління між Токіо і Пекіном. Давно планувався візит японського прем'єр-міністра Сіндзо Абе в КНР 25-27 жовтня став важливою віхою на шляху країн до зміцнення двостороннього співробітництва. Сфери взаємодії, які С.Абе обговорював з китайським керівництвом, зайвий раз підтвердили існування «азіатського парадоксу» - інтенсивних економічних відносин при прохолодних політичних контактах. Сторони виявили готовність активно протистояти протекціонізму американського президента Дональда Трампа. Однак пішли за візитом обставини показали, що Японія і Китай все ще зберігають серйозну настороженість щодо один одного в сфері безпеки.

Архіпелаг Сенкаку, який китайці називають Дяоюйдао (釣魚島, кит. "Острова для ловлі риби") і вважають своєю територією, розташований в 410 км від південної японської префектури Окінава і в 170 км на північний схід від Тайваню.

Передумови до суперечки з приводу практично незаселених островів з'явилися в 1895 році, коли вони вперше потрапили під контроль Японії за підсумками першої Японо-китайської війни 1894-1895 років. За

Симоносекским договором, закріпили перемогу японців над імператорським Китаєм, Пекін поступився Сенкаку разом з Тайванем на користь Токіо. У 1932 році уряд Японії продав у приватне володіння чотири острови, а один - Тайсе - залишив за собою. Після завершення Другої світової війни, коли японці втратили всі захоплені ними з кінця XIX століття землі, архіпелаг виявився під тимчасовою юрисдикцією США, а в 1972 році був переданий американцями Японії[3]

Китайсько-японські відносини потеплішали після приходу на пост прем'єр-міністра Японії у вересні 2006 року Сіндзо Абе - вже в жовтні він зустрівся в Пекіні з верховним лідером Китаю Ху Цзіньтао, який назвав цей візит «переломним моментом» в холодних стосунках між двома країнами, а тодішній китайський прем'єр Вень Цзябао охарактеризував його як «вікно надії».

ПЕРЕЛІК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

- 1.https://lenta.ru/articles/2018/10/02/chinese_influence/
- 2.<https://country-studies.com/japan/relations-with-china.html>
- 3.<http://eurasian-defence.ru/?q=node/4587>

ON THE CURRENT STATE OF THE UYGHURS IN CHINA

Gulyayeva Yuliya, Ohiienko Kateryna

Key words: Uyghurs, Islam, ethnic minority, concentration camps, re-education schools, terrorism, religious extremism.

Nowadays East Asia plays an important role in the world economic development, technological progress and global security. World economic growth and a decrease in unemployment owe primarily Asian countries. The People's Republic of China is increasingly being credited with superpower status, leading in terms of GDP and is the largest exporter.

China is the third largest country in the world in terms of its territory and the first in terms of its population. Officially, there are about 55 nationalities in China, the largest of which is Han (92% of the total population).

Uyghurs are the indigenous people of Eastern Turkestan in western China, who during the civil wars twice managed to form an independent state (Turkish-Islamic Republic of Eastern Turkestan in 1930s, East-Turkestan Republic in 1940s), but both times the land was returned to China with the coming to power of the Communist Party in 1949, and in 1955, this territory was renamed Xinjiang Uyghur Autonomous Region [4]. Currently, there are 11 million Uyghurs living in western China. The main cause of riots and terrorist attacks is